

„Nadčlověk je především tvůrce, budovatel, vynálezce, někdo, kdo se povznáší nad obyčejné lidství...” Clotilde Vennerová

Clotilde Vennerová, vdova po **Dominiquovi Vennerovi** (nietzscheovské osobnosti *par excellence*), odpovídá na dotazy francouzské Nietzscheho akademie.

Nietzsche Académie: *Jak důležitý pro vás Nietzsche je?*

Clotilde Venner: I když jsem studovala filosofii, nemyslím, že bych ho před čtyřicítkou niterně chápala. K tomu je zapotřebí určité zralosti. Na Nietzsche si cením jeho úžasně obrodného a vyvažujícího čtení řeckého světa. Po celý středověk a raný novověk jsme totiž u Řeků viděli hlavně logos ve smyslu racionálního uvažování, ačkoli oni pod vlivem předsokratiků a tragiků stavěli rozumové schopnosti na roveň životní síle. Nietzsche nás nutí Řeky milovat a chápat. Další stránkou jeho myšlení, které si cením, je důležitost, jakou přikládá tělu, ne v současném hédonickém a narcistickém smyslu, ale v tom, že tělo nelze oddělovat od duše. Pečujeme-li o svou duši, ani v nejmenším to není činnost povrchní a marnivá: „Jak se právě ty, máš žít, abys došel svého maxima síly, virtù v renesančním stylu, od moralinu osvobozené ctnosti?” *Ecce homo*. Pro mě je myslitelem životní síly [vitalismu], to se mi na něm líbí nejvíc. V *Genealogii morálky* rovněž napsal: „Naše myšlenky nekoření v našem rozumu, ale v nás, v našem těle, v naší tělesnosti, v našem nejhlubším bytí.”

NA: *Co znamená být nietzscheán?*

CV: Znamená to chtít se pořád překonávat, povznést se nad sebe, nespokojit se s tím, čím jste, nebo s tím, čím by vás chtěli mít druzí. Znamená to být podněcován vnitřním napětím, které nás nutí tvořit. Nádherně tenhle duchovní podnět, přicházející k nám od Řeků, tlumočí homérská triáda Dominiqua [Vennera]: *p ř í r o d a* jako *z á k l a d*, *v ý b o r n o s t* jako *c í l*, *k r á s a* jako *o b z o r*.

(Pokračování textu...)